

Vónbrotin føroysk kvinna:

Sendu mann mín avstað sum pakka-post

– Vit búgva í London og eg var farin heim undan honum við okkara trimum børnum. Hann hevur verið í Føroyum fyrr uttan visum. Men 4. august var ørvisi hjá føroyska politinum. Vit vóru øll komin at taka í móti honum, men hann slapp ikki í land. Børnini slappu ikki at vera saman við pápanum, og hann varð viðfariur sum ein kriminelur. sigur Sunbritt Brown, sum er ættað av Strondum, men hevur búið í Bretlandi seinastu árin.

Klokkan er 11 friggjadagin fyrrapart 4. august 1995. Staðið er Farsstaðin í Havn. Innanfyri diskinn stendur ein hugtungur pápi, kring hann tveir føroyskir politistar. Uttanfyri stendur kona hansara, Sunbritt, og børnini, Rebekka, ið er fyra ár og Suma, ið er trý ár.

Pápin, ið eitur Dave Brown. Hann er fyrr um morgunin komin úr Bretlandi við Smyrli. Hann skuldi til Føroya at vitja verfamiljuna. Konan Sunbritt og teirra trý børn vóru farin heim nakað frammanundan. Hon er ættað av Strondum, býr í London og hevði vitjað foreldrinu og systkin í nakrar dagar. Dave hevur vitjað í Føroyum tvær reisir fyrr, men nú er okkurt broytt í Føroyum.

Hann sleppur ikki í land. Hann er ættaður úr Nigeria, men hevur búið í Bretlandi seinastu árin. Hann er ikki enn rættuligur bretsbur statsborgari enn. Hann fær nýtt upphaldsloyvi fimita hvørt ár. Nigeria er eitt land,

ið krevur visa og tí skulu borgarar úr Nigeria eisini hava visa við sær, tá teir ferðast í øðrum londum. Men hetta er sjálvsagt bert galdandi um myndugleikarnir fylgja reglunum strangt og tað gera teir als ikki í øllum førum.

Í uttlondum kemur fyrri, at fólk sum ikki hava pappirini í lagi, verða send av aftur landinum. Politiið hevur mangan eina heldur stivrenda mannagongd, tá fremmandafólk vitja.

Klokkan er farin av 11. Smyril loysir, politiið hevur gjørt sitt arbeiði. Nokta einum mannið uttan visa at koma í land. Eftir stendur Sunbritt við grátandi børnunum og summarferier er oyðiløgd.

Slapp tvær reisir uttan visa

Hendan søgan byrjaði í Sosialinum týsdagin 8. august sum ein lítill, og helt undirritaði, ikki sera týðningarmikil stubbi. Men dagin eftir at stubbin hevði

staðið í blaðnum svaraði aftur til Føroyum og hesin stubbi visti seg í veruleikanum at vera ein sorgarleikur, har føroyska politiið alt ov seint mintist, hvat teirra skylda var viðvíkjandi persónum uttan visa.

Sunbritt hevur seinastu trý árin verið gift við Abiodun Francis, sum í Bretlandi verður kallaður Dave Brown. Tey eiga trý børn í aldrinum 15 mánaðir til fyra ár. Børnini eita Rebekka, Suma og Hennebeth eftir ommuni á Strondum.

Sunbritt greiður soleiðis frá:

– Eg ferðist til Føroyar á hvørtjum ári, havi eg onkran at fylgjast við. Í 1991 fór eg fyrst til Føroyar og síðan kom maður mín seinni. Tá var ongin trupulleiki. Hann hevði einki visa. Hann helt, at tá hann var giftur við føroyskari kvinnu og hon hevði ES pass og føroyskt pass, so skuldi ikki nakað verið í vegin fyrri at koma til Føroyar, og tað var tað heldur ikki.

– Á summri 1994 fór eg aftur til Føroyar og maður mín kom aftaná við Smyrli. Myndugleikarnir sögdu, at hann kundi ikki koma inn uttan visa. Vit royndu at tosa við politiið, meðan Smyril sigldi upp. Á skrivstovuni hjá Immigration í Aberdeen, høvdu teir mælt manni mínum til at fara við, tí innferðarloysi fór at verða í lagi, tá hann kom til Føroyar.

– Politiið í Føroyum var ikki til at tosa við, teir sögdu mær, at maður mín skuldi ikki í land tá Smyril kom. Smyril sigldi tá ein eykatúr við fótboftsfolki til Scarbster og hann skuldi setast í landi í Scarbster sigur Sunbritt Brown.

– Vit hildu, at vit høvdu roynt alt, og roknaði við at maður mín mátti fara avstað aftur, men so hendi nakað. Ein kvinniligur politistur, sum hevði havt hetta mál um hendur, og sum hevði verið sera stivrend, als ikki vinarlig, ringdi til okkum. Hon bað um umbering fyrri

altsam var farið fram. Maður mín nýttist ikki visa. Hann var væl komin til Føroyar, sigur Sunbritt Brown.

– Eg varð biðin um at koma til Havnar á middegi dagin eftir við pappirunum um upphaldsloyvi í Englandi og pass. Eg skuldi eisini visa á onkran, sum kundi upphalda manni mínum, um pengarnir vóru uppi, áðrenn hann skuldi avstað aftur, sigur Sunbritt Brown.

– Eg og bróður mín fóru til Havnar og enn einaferð gjørdi politiið vart við, at alt var ein misskiljing frá teirra síðu. Bróður mín skuldi vátta, at hann vildi undirhalda mann mín við pengum um neyðugt. Alt hetta tók fimm minuttir, og eg helt, at nú fór eg ongantið aftur at hoyra um, at myndugleikarnir at krevja visum frá manni mínum, sigur hon.

Í góðari trúgv

Sunbritt kom aftur til Føroyar fyrst í juli mánað í

ár. Foreldrinu høvdu verið í London og vitjað hana og tey fylgdust aftur til Føroya.

– Maður mín skuldi koma heim til Føroyar fyrst í august og so skuldu vit øll fara heim aftur seinni. Tað er ikki so lætt at ferðast einsamøll við småum børnum.

– Maður mín fór úr London mikudagin 2. august og lá nátt í Aberdeen. Smyril sigldi klokkan 10:00 hós morgun. Maður mín fer oman á ferðaseðlaseluna hós morgun klokkan 08:20 og avheintaði ferðaseðlin, sum eg hevði bestilt. Her var ongin trupulleiki, hann fekk ferðaseðil og boardingpass. Teir frá Immigration skrivstovuni sögdu, at hesuferð fór ongin trupulleiki at vera við visa. Eg tók imóti manni mínum klokkan 09:00 4. august, sigur Sunbritt Brown.

„Avvis mannin“

– Eg siggi mann mín koma til pass eftirlitið. poli-

